

Betoog: Samenleven met roofdieren is een kans, geen bedreiging

Sinds de terugkeer van de wolf in Nederland in 2015 laait het debat over zijn plek in ons landschap regelmatig op. Incidenten met vee zijn pijnlijk voor veehouders, en de zorgen begrijpelijk. Maar het is van belang om verder te kijken dan de incidenten en te beseffen dat de aanwezigheid van wolven (en ook goudjakhalzen) ecologisch waardevol is.

Internationale voorbeelden, zoals de herintroductie van wolven in Yellowstone National Park, laten zien wat de rol van een roofdier kan zijn in een ecosysteem. Daar leidde de terugkeer van de wolf tot een spectaculaire verbetering van biodiversiteit, vegetatieherstel langs rivieren en een betere balans tussen soorten. Roofdieren zijn geen indringers, maar herstelwerkers van een natuurlijk evenwicht dat door menselijk ingrijpen uit balans is geraakt.

Ook in Nederland kunnen wolven en goudjakhalzen bijdragen aan een robuuster ecosysteem, waarin populaties van prooidieren natuurlijk worden gereguleerd en de biodiversiteit zich herstelt. Dit vergt echter een volwassen en gezamenlijke benadering.

Veeaanvallen zijn ernstig, maar vaak blijkt dat het betreffende vee onvoldoende beschermd was. Wolfwerende hekken – waarvoor subsidies beschikbaar zijn – bieden een bewezen oplossing. In plaats van te polariseren, zou het beleid moeten inzetten op samenwerking: laat vrijwilligers helpen bij het plaatsen van hekken, bied praktische ondersteuning aan boeren, en investeer in voorlichting gebaseerd op feiten, niet op angst.

De media spelen helaas vaak een polariserende rol. Door sensatie boven nuance te kiezen, ontstaat een beeld van de wolf als dreiging – terwijl het in werkelijkheid een kans is om een natuurlijker, gezonder landschap te creëren.

Laten we kiezen voor co-existentie, waarin mens en roofdier beide hun plek hebben. Niet door elkaar te bestrijden, maar door samen te werken. Dat is niet alleen ecologisch verstandig, maar ook toekomstgericht en rechtvaardig.